

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șaptea)

12 februarie 2015*

„Recurs — Decizie a Comisiei prin care se dispune rambursarea unei contribuții financiare — Executarea unei hotărâri a Tribunalului Uniunii Europene — Distincție între dobânzile moratorii și dobânzile compensatorii — Calculul dobânzilor”

În cauza C-336/13 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 19 iunie 2013,

Comisia Europeană, reprezentată de F. Dintilhac, de G. Wilms și de G. Zavvos, în calitate de agenți,

recurentă,

cealaltă parte din procedură fiind:

IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH, cu sediul în München (Germania), reprezentată de C. Pitschas, Rechtsanwalt,

reclamantă în primă instanță,

CURTEA (Camera a șaptea),

compusă din domnul J.-C. Bonichot, președinte de cameră, și domnii A. Arabadjiev și J. L. da Cruz Vilaça (raportor), judecători,

avocat general: domnul Y. Bot;

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 4 septembrie 2014,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Comisia Europeană solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene IPK International/Comisia (T-671/11, EU:T:2013:163, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care acesta a anulat Decizia Comisiei din 14 octombrie 2011 [ENTR/R1/HHO/lsa –

* Limba de procedură: germana.

entre.r.l(2011)1183091] (denumită în continuare „decizia în litigiu”) în măsura în care aceasta limitează cuantumul dobânzilor care trebuiau plătite IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH (denumită în continuare „IPK”) la 158 618,27 euro.

Istoricul cauzei

- 2 Prezentul litigiu se înscrie într-o serie de cauze între aceleași părți, care au făcut obiectul mai multor litigii deduse judecării Tribunalului și a Curții, începând cu anul 1994. Aceste cauze au la origine Decizia Comisiei din 4 august 1992 privind acordarea în favoarea IPK a unei contribuții financiare. La aproape 13 ani de la adoptarea acestei decizii, Comisia, întemeindu-se pe neregularități de procedură, a anulat, printr-o decizie din 13 mai 2005, acordarea acestei contribuții financiare. În continuare, această instituție a emis, la 4 decembrie 2006, un ordin de recuperare pentru executarea căruia IPK a rambursat, la 15 mai 2007, suma de 318 000 de euro, majorată cu dobânzi moratorii.
- 3 Prin Hotărârea IPK International/Comisia (T-297/05, EU:T:2011:185), Tribunalul a anulat această decizie a Comisiei din 13 mai 2005. Acesta a considerat că, desigur, Comisia a constatat în mod întemeiat existența unor neregularități procedurale care justificau în principiu anularea contribuției financiare respective. Cu toate acestea, decizia menționată trebuia anulată ca urmare a nerespectării termenului de prescripție.
- 4 În consecință, printr-o scrisoare din 27 iulie 2011, IPK a solicitat Comisiei rambursarea sumelor plătite. Cuantumul în cauză era compus din trei tranșe, și anume o primă tranșă de 212 000 de euro, neplătită către IPK, respectiv 40 % din contribuția financiară acordată în 1992, o a doua tranșă de 318 000 de euro, rambursată între timp de IPK, respectiv 60 % din contribuția financiară menționată, precum și o a treia tranșă de 31 961,63 euro, corespunzătoare dobânzilor moratorii pe care IPK le plătise Comisiei odată cu rambursarea celei de a doua tranșe. IPK a solicitat de asemenea plata unor dobânzi moratorii începând de la 1 ianuarie 1994 pentru prima tranșă și începând de la 18 mai 2007, respectiv din ziua următoare datei la care IPK a procedat la rambursarea sumelor deja plătite majorate cu dobânzi moratorii, în ceea ce privește cea de a doua tranșă.
- 5 La 14 octombrie 2011, Comisia a adoptat și a notificat IPK decizia în litigiu, în care a menționat cuantumul total care trebuia plătit acesteia, inclusiv dobânzile calificate drept „compensatorii”. Aceste dobânzi, în cuantum de 158 618,27 euro, au fost calculate în conformitate cu ratele dobânzilor Băncii Centrale Europene (BCE) și ale Institutului Monetar European (IME), predecesorul BCE, pentru principalele operațiuni de refinanțare. În plus, Comisia a precizat că a calculat aceste dobânzi începând cu 18 mai 2007 pentru cuantumurile de 318 000 de euro și de 31 961,63 euro și începând cu 1 ianuarie 1994 pentru cuantumul de 212 000 de euro, până la 31 octombrie 2011.
- 6 Printr-o scrisoare din 17 octombrie 2011, IPK a contestat legalitatea deciziei în litigiu și a solicitat să i se comunice în special temeiul juridic al acestei decizii, precum și justificarea calificării dobânzilor în cauză drept „compensatorii”, iar nu „moratorii”.
- 7 Printr-o scrisoare din 25 octombrie 2011, Comisia a precizat între altele că decizia în litigiu era întemeiată pe articolul 266 TFUE. În plus, aceasta a arătat că nu era ținută la plata dobânzilor moratorii, ci că a dedus din jurisprudență obligația de a plăti dobânzi compensatorii în conformitate cu o hotărâre de anulare.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 8 Printr-o cerere introductivă depusă la grefa Tribunalului la 22 decembrie 2011, IPK a formulat o acțiune în anularea deciziei în litigiu, în măsura în care quantumul dobânzilor care i-au fost atribuite este de doar 158 618,27 euro. Aceasta a invocat un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 266 TFUE și având ca obiect contestarea calculului dobânzilor efectuat de Comisie.
- 9 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a admis acțiunea formulată de IPK.
- 10 Din cuprinsul punctului 27 din această hotărâre rezultă că, potrivit IPK, prin decizia în litigiu, Comisia și-a recunoscut obligația de a plăti acestei societăți dobânzi începând de la 1 ianuarie 1994 pentru prima tranșă și începând de la 18 mai 2007 pentru celelalte două tranșe. IPK a precizat astfel că această obligație de plată a Comisiei nu face obiectul prezentului litigiu, astfel încât, în această măsură, decizia în litigiu a devenit definitivă. La punctul 33 din această hotărâre, Tribunalul a constatat că, în ședință, Comisia a recunoscut că datorează IPK un quantum de 158 618,27 euro cu titlu de dobânzi compensatorii.
- 11 La punctul 34 din hotărârea atacată, Tribunalul a apreciat că argumentele Comisiei, potrivit căreia, pe de o parte, IPK ar fi un creditor de rea-credință și, pe de altă parte, Tribunalul ar fi constatat, în Hotărârea IPK International/Comisia (EU:T:2011:185), comportamente culpabile ale acestei societăți, nu pot repune în discuție existența creanței principale și nici faptul că Comisia datorează dobânzi.
- 12 La punctul 36 din hotărârea atacată, Tribunalul a amintit că, indiferent de denumirea lor, dobânzile în cauză trebuie calculate pe baza ratei dobânzii BCE pentru principalele operațiuni de refinanțare, majorând această rată cu două puncte. El a precizat că această majorare forfetară este destinată să prevină îmbogățirea fără justă cauză, înainte de a deduce la punctul 39 din hotărârea menționată că, în mod greșit, Comisia a omis majorarea ratelor dobânzilor compensatorii.
- 13 În ceea ce privește dobânzile moratorii, la punctul 41 din hotărârea atacată, Tribunalul a amintit că „jurisprudența consacrată [...] a recunoscut obligația necondiționată a Comisiei de a plăti dobânzi moratorii, printre altele în cazul în care aceasta angajează răspunderea extracontractuală a Uniunii pentru perioada următoare pronunțării hotărârii care o constată [...], precum și în cazul restituirii plății nedatorate în urma unei hotărâri de anulare”. De asemenea, acesta a constatat că Comisia a recunoscut, în faza orală a procedurii, că este debitoarea unor dobânzi moratorii datorate de la pronunțarea Hotărârii IPK International/Comisia (EU:T:2011:185), înainte de a concluziona că Comisia era obligată să adauge quantumului principal datorat dobânzi moratorii care, în speță, ca urmare a faptului că părțile au căzut de comun acord cu privire la acest aspect, ar curge de la 15 aprilie 2011, indiferent de aspectul că decizia în litigiu constituie unicul temei juridic al creanței principale în cauză.
- 14 Tribunalul a considerat, la punctul 42 din hotărârea atacată, că „Comisia era de asemenea ținută să calculeze aceste dobânzi moratorii pe baza quantumului principal datorat, majorat cu dobânzile compensatorii aplicabile anterior”.

Concluziile părților în fața Curții

- 15 Comisia solicită Curții:
  - anularea hotărârii atacate;
  - respingerea acțiunii formulate de IPK și
  - obligarea acestei societăți la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

- 16 IPK solicită respingerea recursului formulat de Comisie și obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

- 17 În susținerea recursului formulat, Comisia invocă șase motive, întemeiate, în primul rând, pe faptul că hotărârea atacată este afectată de o eroare de drept care rezultă din încălcarea jurisprudenței Curții în materie de dobânzi compensatorii, în al doilea rând, pe nerespectarea jurisprudenței privind distincția dintre dobânzile compensatorii și dobânzile moratorii, în al treilea rând, pe o eroare de drept privind capitalizarea dobânzilor compensatorii și calculul dobânzilor moratorii începând de la 15 aprilie 2011, în al patrulea rând, pe o interpretare eronată a deciziei în litigiu și a unei hotărâri precedente a Tribunalului, precum și pe denaturarea faptelor, în al cincilea rând, pe insuficiența motivării și pe o contradicție între motive și, în al șaselea și ultimul rând, pe o eroare de drept în aplicarea principiilor dreptului Uniunii în materia îmbogățirii fără justă cauză.
- 18 Primul, al doilea și al patrulea motiv se referă la temeiul juridic al creanței în cauză și la aplicarea jurisprudenței privind dobânzile compensatorii. Întrucât problema dobânzilor datorate este strâns legată de cea a temeiului juridic al obligației de plată care revine Comisiei, aceste motive trebuie examinate împreună.

Cu privire la eroarea de drept care ține de temeiul juridic al creanței și de aplicarea jurisprudenței privind dobânzile compensatorii

Argumentele părților

- 19 Comisia invocă o eroare de drept care ar rezulta din încălcarea de către Tribunal a jurisprudenței aplicabile în materie de dobânzi compensatorii. Astfel, Tribunalul nu ar fi respectat jurisprudența Curții, care rezultă în special din Hotărârea Mulder și alții/Consiliul și Comisia (C-104/89 și C-37/90, EU:C:2000:38, punctul 214), și pe cea a Tribunalului, care rezultă în special din Hotărârea Agraz și alții/Comisia (T-285/03, EU:T:2008:526, punctul 50), potrivit căreia dobânzile compensatorii urmăresc să compenseze inflația constatată în statul membru în care este stabilit creditorul, prin repararea pierderilor rezultate din deprecierea monetară.
- 20 Comisia susține, în plus, că Tribunalul a încălcat jurisprudența privind distincția care trebuie stabilită între dobânzile compensatorii și dobânzile moratorii. Tribunalul ar fi trebuit, astfel, să țină seama de funcțiile diferite pe care le îndeplinesc aceste două tipuri de dobânzi, stabilind o rată mai ridicată în ceea ce privește dobânzile moratorii. Acestea din urmă ar avea ca scop să stimuleze debitorul să își plătească datoria cât mai repede posibil, în timp ce dobânzile compensatorii ar urmări să compenseze pierderea de valoare a patrimoniului.
- 21 În sfârșit, Comisia susține că Tribunalul s-a întemeiat pe o interpretare eronată a deciziei în litigiu și a unei hotărâri precedente, precum și pe denaturarea faptelor.
- 22 Comisia admite că a recunoscut, în decizia în litigiu și în ședință, faptul că este ținută la plata creanței care rezultă din decizia de acordare inițială „resuscitată” prin Hotărârea IPK International/Comisia (EU:T:2011:185) din 15 aprilie 2011. Ea apreciază însă că obligația de plată care îi revine rezultă în mod direct din obligația de executare a hotărârii menționate și că, prin urmare, Tribunalul a considerat în mod eronat că decizia în litigiu, întrucât constituie o „recunoaștere a datoriei”, este unicul temei juridic al obligației de plată a sumei principale și a dobânzilor. Tribunalul ar fi trebuit să considere că această obligație de plată se întemeiază pe articolul 266 TFUE.

- 23 IPK consideră că Comisia face o interpretare eronată a hotărârii atacate deoarece Tribunalul nu a repus în discuție faptul că dobânzile compensatorii urmăresc să atenueze deprecierea monetară. Pe de altă parte, IPK arată că aceasta din urmă nu constituie singurul parametru care poate fi utilizat în vederea calculării dobânzilor compensatorii. Acestea ar avea de asemenea drept funcție să compenseze beneficiul nerealizat sau chiar prevenirea îmbogățirii fără justă cauză.
- 24 De asemenea, IPK consideră că faptul că, din punct de vedere formal, calculul este același în ceea ce privește cele două tipuri de dobânzi vizate nu împiedică recunoașterea funcției specifice fiecăreia dintre acestea. În plus, ar exista o diferență materială de calcul între cele două tipuri de dobânzi, având în vedere că dobânzile compensatorii ar fi calculate numai pe baza datoriei principale, în timp ce dobânzile moratorii ar fi calculate pe baza acesteia, însă majorată cu dobânzile compensatorii scadente la data pronunțării hotărârii.
- 25 În sfârșit, IPK arată că Tribunalul ar fi trebuit să se întemeieze pe articolul 266 TFUE. Aceasta apreciază însă că această eroare de drept nu influențează calculul dobânzilor în cauză.

Aprecierea Curții

- 26 La punctele 34 și 41 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat că decizia în litigiu constituie unicul temei juridic al creanței principale în cauză.
- 27 Trebuie amintit însă că articolul 264 primul paragraf TFUE prevede că, în cazul în care o acțiune în anulare este admisă, actul atacat este declarat nul și neavenit.
- 28 În speță, Hotărârea IPK International/Comisia (EU:T:2011:185) din 15 aprilie 2011, prin care Tribunalul a anulat decizia Comisiei din 13 mai 2005 menționată la punctul 2 din prezenta hotărâre, a avut ca efect confirmarea deciziei de acordare a contribuției financiare în litigiu din 4 august 1992.
- 29 În plus, din articolul 266 primul paragraf TFUE reiese că instituția emitentă a actului anulat trebuie să ia măsurile impuse de executarea hotărârii prin care acest act a fost declarat nul și neavenit. Aceasta presupune în special plata sumelor datorate și restituirea plății nedatorate, precum și plata de dobânzi moratorii.
- 30 În această privință, trebuie subliniat că plata dobânzilor moratorii constituie o măsură de executare a hotărârii de anulare, în sensul articolului 266 primul paragraf TFUE, în măsura în care urmărește să compenseze forfetar privarea de beneficiile unei creanțe și să încurajeze debitorul să execute, în cel mai scurt timp, hotărârea de anulare.
- 31 Din cele ce precedă rezultă că obligația impusă Comisiei privind plata creanței principale, însoțită de dobânzi, își găsește temeiul nu în executarea deciziei în litigiu, ci în executarea Hotărârii IPK International/Comisia (EU:T:2011:185) din 15 aprilie 2011, conform articolului 266 TFUE.
- 32 Prin urmare, trebuie să se constate că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat, la punctele 34 și 41 din hotărârea atacată, că decizia în litigiu constituie unicul temei al creanței în cauză.
- 33 Cu toate acestea, criticile îndreptate împotriva motivelor neesențiale ale unei decizii a Tribunalului nu pot determina anularea acestei decizii și sunt, așadar, inoperante (a se vedea în acest sens Hotărârea Franța/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, punctul 79, și Hotărârea Ungaria/Comisia, C-31/13 P, EU:C:2014:70, punctul 82).

- 34 Or, în speță, motivarea care figurează la punctul 34 din hotărârea atacată constituie un răspuns la motivul Comisiei întemeiat pe faptul că creditorul ar fi de rea-credință. În special, ultima teză a acestui punct, prin care Tribunalul arată că decizia în litigiu constituie unicul temei juridic al creanței principale în cauză, începe cu expresia „pe de altă parte” și vine să încheie o scurtă analiză a Hotărârii IPK International/Comisia (EU:T:2011:185) din 15 aprilie 2011 care urmărește să demonstreze că abordarea Comisiei decurge dintr-o interpretare eronată a acestei hotărâri. Această ultimă teză prezintă, prin urmare, un caracter neesențial.
- 35 De asemenea, la punctul 41 din hotărârea atacată, Tribunalul își încheie raționamentul privind obligația impusă Comisiei de a plăti dobânzi moratorii începând de la pronunțarea Hotărârii IPK International/Comisia (EU:T:2011:185) din 15 aprilie 2011 cu precizarea că, astfel cum s-a menționat la punctul 34 din hotărârea atacată, această constatare este valabilă independent de faptul că decizia în litigiu constituie unicul temei juridic al creanței principale în cauză.
- 36 Întrucât motivul privind, în esență, temeiul juridic al creanței în cauză este îndreptat împotriva unor motive neesențiale, acesta trebuie, în consecință, să fie înlăturat ca inoperant.
- 37 Pe de altă parte, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 93 din concluzii, acordarea dobânzilor compensatorii nu ține de măsura executării unei hotărâri în anulare, în sensul articolului 266 primul paragraf TFUE, ci de aplicarea celui de al doilea paragraf al acestui articol 266, care se referă la articolul 340 TFUE, adică la contenciosul răspunderii extracontractuale a Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Brazzelli Lualdi și alții, C-136/92 P, EU:C:1994:211, punctul 42). Această categorie de dobânzi urmărește, astfel, să compenseze scurgerea timpului până la evaluarea judiciară a cuantumului prejudiciului, independent de orice întârziere imputabilă debitorului.
- 38 Rezultă că Tribunalul a apreciat în mod eronat că Comisia este debitoarea unor dobânzi calificate drept „compensatorii”, deși, în temeiul articolului 266 primul paragraf TFUE, în cadrul executării Hotărârii IPK International/Comisia (EU:T:2011:185) din 15 aprilie 2011 puteau fi acordate numai dobânzi moratorii.
- 39 În consecință, întrucât motivele de recurs privesc, în esență, aplicarea jurisprudenței privind dobânzile compensatorii, acestea trebuie înlăturate ca inoperante.

Cu privire la eroarea de drept privind capitalizarea dobânzilor compensatorii și calculul dobânzilor moratorii începând de la 15 aprilie 2011

Argumentele părților

- 40 Acest al treilea motiv poate fi împărțit în două aspecte. Astfel, prin intermediul unuia dintre aspectele acestui motiv, Comisia contestă obligația stabilită în sarcina sa privind plata de dobânzi moratorii începând de la 15 aprilie 2011.
- 41 Recurenta subliniază că, în principiu, dobânzile moratorii pot fi impuse în urma punerii în întârziere, pe care o înlocuiește dispozitivul deciziei Tribunalului în cazul în care dispune obligarea în acest sens. În lipsa acestei dispoziții, Tribunalul nu poate impune retroactiv plata unor asemenea dobânzi. Comisia contestă astfel faptul că data de 15 aprilie 2011 a fost reținută ca punct de plecare al obligației la plata dobânzilor moratorii, întrucât o asemenea obligație ar trebui să rezulte nu din Hotărârea IPK International/Comisia (EU:T:2011:185) din 15 aprilie 2011, ci doar din decizia în litigiu.
- 42 În sfârșit, luarea în considerare a acestei date ar contrazice poziția adoptată de Tribunal, întrucât acesta a decis că obligația de rambursare nu rezultă decât din decizia în litigiu, adoptată la 14 octombrie 2011.

- 43 Prin intermediul celui alt aspect al acestui al treilea motiv de recurs, Comisia susține că Tribunalul nu putea impune o capitalizare a dobânzilor compensatorii, întrucât Hotărârea IPK International/Comisia (EU:T:2011:185) din 15 aprilie 2011 nu dispune nicio obligare expresă la capitalizarea acestor dobânzi.
- 44 IPK consideră că această din urmă hotărâre avea ca unic obiect examinarea legalității deciziei în litigiu. Faptul că Tribunalul nu a examinat consecințele juridice care rezultă din această hotărâre nu ar dispensa Comisia de obligația de a plăti dobânzi atât moratorii, cât și compensatorii. Pe de altă parte, această societate amintește că Comisia a recunoscut, în faza orală în fața Tribunalului, că este ținută la plata de dobânzi moratorii începând de la 15 aprilie 2011.
- 45 IPK adaugă că dobânzile moratorii ar trebui să fie calculate pe baza cuantumului datoriei principale, majorat cu dobânzile compensatorii care au curs până la pronunțarea hotărârii menționate.

Aprecierea Curții

- 46 În ceea ce privește eroarea de drept invocată, referitoare la obligația de a plăti dobânzi moratorii începând de la 15 aprilie 2011, trebuie subliniat că, în faza orală a procedurii în fața Tribunalului, Comisia a admis că este debitoarea unor dobânzi moratorii începând de la această dată.
- 47 Or, competența Curții în cadrul unui recurs este limitată la aprecierea soluției legale date cu privire la motivele dezbătute în fața primei instanțe. Prin urmare, o parte nu poate, în principiu, să invoce pentru prima dată în fața Curții un motiv pe care nu l-a invocat în fața Tribunalului, întrucât aceasta ar însemna să se permită Curții să controleze legalitatea soluției reținute de Tribunal în raport cu motive pe care acesta nu a avut ocazia să le examineze (a se vedea în acest sens Hotărârea Germania/Comisia, C-544/09 P, EU:C:2011:584, punctul 63). Rezultă că un aspect al unui motiv prezentat pentru prima dată în acest cadru trebuie considerat inadmisibil (a se vedea în acest sens Hotărârea FENIN/Comisia, C-205/03 P, EU:C:2006:453, punctul 22).
- 48 Întrucât aspectul celui de al treilea motiv de recurs întemeiat pe o eroare de drept privind obligația de a acorda dobânzi moratorii începând de la 15 aprilie 2011 este unul nou, acesta trebuie înlăturat ca inadmisibil.
- 49 În ceea ce privește eroarea de drept privind capitalizarea dobânzilor, din cuprinsul punctelor 37 și 38 din prezenta hotărâre rezultă că dobânzile datorate în speță de Comisie nu pot fi calificate drept compensatorii.
- 50 Astfel cum a arătat avocatul general la punctul 117 din concluzii, aceste dobânzi nu constituie un prejudiciu suplimentar care se adaugă la creanța principală și care produce la rândul său dobânzi.
- 51 Prin urmare, capitalizarea dobânzilor, astfel cum este dispusă de Tribunal la punctul 42 din hotărârea atacată, în măsura în care este întemeiată pe caracterul compensatoriu al dobânzilor aplicate anterior, provine dintr-o eroare de drept.
- 52 Prin urmare, motivul Comisiei trebuie admis în măsura în care se raportează la capitalizarea dobânzilor.
- 53 Desigur, în ipoteza în care motivarea unei hotărâri a Tribunalului relevă o încălcare a dreptului Uniunii, însă dispozitivul acesteia apare ca fiind întemeiat pentru alte motive de drept, o astfel de încălcare nu este de natură să determine anularea acestei hotărâri și se impune astfel efectuarea unei substituiri a motivelor (a se vedea în acest sens Hotărârea Comitato „Venezia vuole vivere” și alții/Comisia, C-71/09 P, C-73/09 P și C-76/09 P, EU:C:2011:368, punctul 118 și jurisprudența citată).

- 54 Cu toate acestea, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 120 din concluzii, în prezenta speță, nicio împrejurare specială nu justifică capitalizarea dobânzilor moratorii datorate IPK.
- 55 În aceste condiții, al treilea motiv trebuie declarat fondat în ceea ce privește aspectul întemeiat pe eroarea de drept care rezultă din capitalizarea dobânzilor și inadmisibil în rest.

Cu privire la insuficiența și caracterul contradictoriu al motivării

Argumentele părților

- 56 Prin intermediul celui de al cincilea motiv, Comisia susține că Tribunalul nu a răspuns la argumentele sale privind cuantumul dobânzilor, acesta limitându-se, cu privire la acest aspect, să facă trimitere la jurisprudență. Pe de altă parte, Tribunalul s-ar fi contrazis, pe de o parte, atunci când a considerat că dobânzile compensatorii au drept vocație să atenueze deprecierea monetară cauzată de inflație și, pe de altă parte, atunci când a stabilit forfetar cuantumul dobânzilor compensatorii atribuite.
- 57 În ceea ce privește dobânzile moratorii, Comisia reproșează de asemenea Tribunalului faptul că hotărârea este afectată de o contradicție între motive ca urmare a faptului că acesta a luat ca punct de plecare pentru plata acestor dobânzi data de 15 aprilie 2011, considerând totodată că decizia în litigiu constituie unicul temei juridic al obligației de plată care revine Comisiei.
- 58 IPK consideră că motivarea hotărârii atacate nu este afectată de nicio contradicție sau insuficiență.

Aprecierea Curții

- 59 În ceea ce privește, pe de o parte, motivarea hotărârii atacate privind calculul dobânzilor compensatorii, este necesar să se arate, astfel cum procedează avocatul general la punctele 98 și 99 din concluzii, că Tribunalul a răspuns punct cu punct la argumentele invocate în fața sa de Comisie.
- 60 Astfel, argumentul întemeiat pe insuficiența motivării privind calculul dobânzilor compensatorii trebuie înlăturat ca nefondat.
- 61 În plus, din cuprinsul punctelor 37 și 38 din prezenta hotărâre rezultă că dobânzile în discuție în prezenta cauză nu trebuie calificate drept dobânzi compensatorii.
- 62 Prin urmare, argumentul întemeiat pe faptul că hotărârea atacată ar fi, în ceea ce privește calculul dobânzilor compensatorii, afectată de o contradicție între motive trebuie înlăturat ca inoperant.
- 63 În ceea ce privește, pe de altă parte, contradicția dintre motive care ar afecta această hotărâre în ceea ce privește calculul dobânzilor moratorii, din cuprinsul punctelor 31 și 32 din prezenta hotărâre reiese că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că decizia în litigiu constituie unicul temei juridic al creanței principale în cauză.
- 64 Cu toate acestea, erorile de drept săvârșite de Tribunal din perspectiva obligației de motivare nu sunt de natură să conducă la invalidarea hotărârii atacate dacă dispozitivul acesteia este întemeiat pentru alte motive de drept (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Sytraval și Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, punctul 47, precum și Hotărârea Biret și Cie/Consiliul, C-94/02 P, EU:C:2003:518, punctul 63).

- 65 Or, din cuprinsul punctului 41 din hotărârea atacată reiese că însăși Comisia a recunoscut, în cadrul procedurii orale din fața Tribunalului, că este debitoarea unor dobânzi moratorii datorate de la pronunțarea Hotărârii IPK International/Comisia (EU:T:2011:185) din 15 aprilie 2011, astfel încât Tribunalul s-a întemeiat pe existența unui acord între părți pentru a decide că dobânzile în cauză erau datorate începând de la data acestei pronunțări.
- 66 Argumentul întemeiat pe contradicția dintre motive care ar afecta hotărârea atacată în ceea ce privește calculul dobânzilor moratorii trebuie, în consecință, să fie înlăturat ca inoperant.
- 67 Prin urmare, al cincilea motiv de recurs trebuie respins.

Cu privire la eroarea de drept privind aplicarea principiilor dreptului Uniunii în materia îmbogățirii fără justă cauză

Argumentele părților

- 68 Prin intermediul celui de al șaselea motiv, Comisia contestă majorarea cu două puncte a ratei dobânzii stabilite de BCE. Tribunalul ar fi săvârșit o eroare atât în fapt, deoarece Comisia nu s-ar fi îmbogățit, cât și în drept, în condițiile în care plata dobânzilor compensatorii ar urmări să evite o sărăcire a creditorului, iar nu să prevină o îmbogățire a debitorului.
- 69 Recurenta adaugă că aplicarea forfetară a unei rate principale de refinanțare majorate cu două puncte ar cauza o sărăcire a Uniunii în favoarea unui creditor de rea-credință, ceea ce ar contraveni principiilor generale ale dreptului Uniunii în materia îmbogățirii fără justă cauză.
- 70 Potrivit IPK, acordarea de dobânzi compensatorii urmărește nu numai atenuarea deprecierii monedei, ci și prevenirea îmbogățirii fără justă cauză.

Aprecierea Curții

- 71 Din cuprinsul punctelor 29-31 din prezenta hotărâre reiese că obligația stabilită în sarcina Comisiei privind plata de dobânzi moratorii rezultă din aplicarea articolului 266 primul paragraf TFUE. Prin urmare, Comisia nu poate susține în mod util că executarea acestei obligații ar atrage o îmbogățire fără cauză a IPK.
- 72 În consecință, al șaselea motiv de recurs trebuie înlăturat ca nefondat.
- 73 Având în vedere considerațiile care precedă, hotărârea atacată trebuie anulată doar în măsura în care dispune stabilirea dobânzilor moratorii datorate de IPK pe baza unui quantum principal al creanței, majorat cu dobânzile aplicate anterior. Respinge în rest recursul.

Cu privire la trimiterea cauzei la Tribunal

- 74 Conform articolului 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție, în cazul anulării deciziei Tribunalului, aceasta poate fie să trimită cauza spre judecare la Tribunal pentru a se pronunța asupra acesteia, fie să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată.
- 75 În speță, Curtea consideră că dispune de toate elementele necesare pentru a statua asupra capitalizării dobânzilor solicitate de IPK.

76 Astfel cum s-a arătat la punctul 54 din prezenta hotărâre, cererea de capitalizare a dobânzilor datorate IPK nu poate fi admisă. Dobânzile moratorii datorate IPK de Comisie trebuie, în consecință, să fie calculate doar pe baza cuantumului principal al creanței în cauză și curg până la executarea integrală a Hotărârii IPK International/Comisia (EU:T:2011:185) din 15 aprilie 2011.

Cu privire la cheltuielile de judecată

77 În temeiul articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, orice parte care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Articolul 138 alineatul (3) din Regulamentul de procedură prevede că, în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

78 În speță, întrucât ambele părți au căzut în pretenții în parte, este necesar să se decidă ca fiecare dintre ele să suporte propriile cheltuieli de judecată aferente prezentei proceduri.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șaptea) declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene IPK International/Comisia (T-671/11, EU:T:2013:163) în măsura în care dispune stabilirea dobânzilor moratorii datorate de Comisie IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH pe baza cuantumului principal al creanței, majorat cu dobânzile aplicate anterior.**
- 2) **Respinge în rest recursul.**
- 3) **Dobânzile moratorii datorate de Comisia Europeană IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH trebuie calculate doar pe baza cuantumului principal al creanței.**
- 4) **Comisia Europeană și IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată aferente prezentei proceduri.**

Semnături